

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

for Hvede. Det er derfor indlysende, at Brødpriserne, selv om man opretholder Afgiften paa Hvede og Hvedemel, vil stige meget betydeligt. Man kan i alt Fald regne med, at Prisen for et 4 kg Rugbrød her i København vil stige fra 93 Øre til mindst 1 Kr. 50 Øre og i Provinsen fra 92 Øre til 1 Kr. 49 Øre, og at Prisen for Sigtebrød vil stige fra 30 til 41 Øre og for Franskbrød fra 31 til 37 Øre. Det vil sige, at man i alt Fald maa regne med en Stigning paa 57 Øre for et Rugbrød fra 2. September. Denne meget betydelige Stigning skyldes naturligvis ikke udelukkende den Pris, som Landmændene faar mere for Rugen i Aar end i Fjor.

Saa vidt man kan regne det ud — jeg har ladet det udregne —, vil 29 Øre af de 57 Øre pr. Rugbrød gaa til Landmændene, det vil altsaa sige lidt over Halvdelen. Dertil kommer, at vi udelukkende er henvist til dansk Korn, saaledes at der skal transporteres Rug fra Jylland til Øerne og Hvede fra Øerne til Jylland. Der opstaaer Tørringsudgifter for dansk Rug og Udgift til Oplagring, for at det kan strække til hele Høstaaret ud; man plejer ellers at bruge den danske Rug først paa Vinteren. Endelig skal de store Beløb, som medgaar til at betale Kornet, naar det afleveres af Landmændene først paa Aaret, forrentes. Disse Udgifter vil i alt betyde ca. 18 Øre pr. Rugbrød. Tilbage bliver der en halv Snes Øre, hvoraf man regner med, at Møllerne skal have 3 Øre for Udmaling o. lign., medens Bagerne faar ca. 7 Øre. Jeg tør ikke garantere, at de Beløb kan holde, idet det er mit Indtryk, at Handelsministeren ikke er til Ende med Forhandlingerne om Avancerne endnu, men jeg har ment, det var nødvendigt at fremsætte en Udtalelse om dette, for at man kan forstaa, hvad der er Baggrunden for det næste Afsnit i Lovforslaget, § 2.

Det er nemlig Meningen, at Prisstigningen skal træde i Kraft den 2. September, og da der sker en saa stor Stigning dels i Kornet, dels i Melet, er det indlysende, at Møllere, Bagere og andre, som eventuelt har betydelige Beholdninger liggende, vil faa en meget stor Gevinst, hvis der ikke opkræves en Afgift af disse Beholdninger.

I § 2 foreslaas det derfor, at der gives Bemyndigelse til at opkræve en Afgift af forhaandenværende Beholdninger af Rug og Hvede, med Undtagelse af indenlandsk Rug og Hvede af Høsten 1940, og af Rugmel og Hvedemel af Høsten 1939; naturligvis med Undtagelse af Rugmel fra Høsten 1940, som jo er betalt med betydeligt højere

Priser end i Fjor. Det foreslaas, at der af disse Lagre skal opkræves en Afgift, som svarer til Forskellen mellem den Pris, Beholdningerne staaer Lagerindehaverne i ved Udgangen af August Maaned, og den Pris, Varerne bliver sat op til pr. 2. September. Det vil sige, at man opkræver en Afgift for Rug og Hvede af Høst 1939 paa 6 Kr. 60 Øre pr. 100 kg, og at man opkræver en Afgift af Rugmel og Hvedemel paa 15 Kr. 25 Øre. Som nævnt er Rug og Rugmel af Høst 1940 fritaget for Afgiften, og endvidere er 200 kg af hver Beholdning afgiftsfri. Afgiften skal indbetales til Toldkassen inden Udgangen af Oktober Maaned 1940.

I § 3 foreslaas det, at der gives en Bemyndigelse til at opkræve en Afgift paa Rug og Hvede og Mel heraf, som indføres efter 2. September 1940. Afgiften skal i saa Fald fastsættes saaledes, at Forskellen mellem de hjemlige Priser og Prisen paa de indførte Varer udlignes.

Afgifterne skal anvendes til Nedbringelse af Prisen paa Rugbrød.

Lovens Gyldighed er foreslaaet at vare til Udgangen af August Maaned 1941, det vil sige Høstaaret ud.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse her i det høje Folketing.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Jeg skal for det høje Ting fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 287 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten.*

Lovforslaget bestaar af to Paragraffer. I den ene bestemmes det, at Loven af 2. September, den saakaldte Fragtnævnsslov, som udløber den 31. Oktober 1940, skal forlænges til 31. Marts 1941, da man skønner, at ogsaa til den Tid er en Fragtnævnsslov nødvendig.

I § 1 gives der en Tydeliggørelse af § 3 i den gældende Lov, idet der har været Spørgsmaal fremme om Fragtnævnets Kompetence, hvilke Rettigheder det har i Henseende til at træffe Bestemmelse med Hensyn til Skibenes Sejlads. Det er maaske heller ikke saa underligt, at der kunde være forskellige Anskuelser fremme angaaende dette Spørgsmaal, saa højst forskellige som Forholdene i Dag er fra Forholdene, som de var den 2. September, da Fragtnævnssloven blev givet. Nu har man ved den Affattelse, man har givet § 1, bestemt, at Fragtnævnet skal være bemyndiget til at træffe Foranstaltninger, der kan regulere Fragtrater og Befragtningsforhold, og som i det hele